ſeparated there, and coagulated by Time. Mr. *Cooper* *Tab.* 15. *Fig.* 4. ſays he found the ſame Parts fill'd with a glutinous Matter, which he thinks is uſeful to prevent Abortion; which if vitiated, Impregnation is hinder'd.

The Liver and other parts contain'd in the *Abdomen*, were forc'd into an incredible ſmall Compaſs (and by that Preſſure a little chang'd in Shape) to perform their Office ſo long; to which the Muſcles of the *Abdomen*, diſtended ſo as to be ſcarce diſcernible, could give but little, if any, Aſſiſtance.

The Awe that People have here for dead Bodies, tho' never ſo prejudicial to the Living, would not ſuffer her Friends to let me make any farther Enquiry; ſo that I can ſend no Account of any other Part. The ſame Error hindered me examining another Woman, who died here about a Week after, of an *Aſcites* which ſhe had had Forty Years, any farther than to be ſatisfied ſhe had Seven Gallons of Water contain'd between the Duplicatures of the *Peritonæum*, and none in the Cavity of the *Abdomen*.

IV. *Methodus ſingularis quâ* Solis *Parallaxis ſive diſtantia à* Terra, *ope* Veneris *intra* Solem *conſpiciendæ, tuto determinari poterit: propoſita coram* Regia Societate *ab* Edm. Halleio J. U. D. *ejuſdem Societatis Secretario.*

PLurima ſunt maxime quidem paradoxa, omnemque fidem apud vulgus ſuperantia, quæ tamen adhibitis Mathematicarum Scientiarum principiis levi negotio enodantur. Ac ſane nullum problema magis arduum ac difficile videbitur, quam eſt *Solis* à *Terra* diſtantiam vero proximam determinare; quod tamen obtentis accuratis qui-

quibusdam observationibus, ad electa & prævisa tempora peractis, non multo opere efficietur. Id quod inclytæ huic Societati, quam immortalem fore auguror, in hac dissertatione ob oculos ponere libet, ut junioribus nostris Astronomis, quibus forsan hæc observare ob minorem ætatem obtingere potest, viam præmonstrem, quâ immensam Solis distantiam intra quingentesimam sui partem rite dimetiri poterint.

Notum autem vobis est hanc distantiam à diversis Astronomiæ authoribus diversam fingi, prout cuique ex conjecturâ probabile visum est; à *Ptolemæo* quidem ejusque asseclis, uti & *Copernico* & *Tychoni Brahæo*, *Terræ* semidiametris mille & ducentis, *Keplero* ter mille quingentis fere. *Ricciolus* distantiam *Keplerianam* duplicat, quam tamen *Hevelius* dimidio tantum auget. At vero visis in *Solis* disco ope Telescopii Planetis *Venere* & *Mercurio* mutuato fulgore nudatis, tandem compertum est Planetarum diametros visibiles multo minores esse quam eatenus haberentur; *Veneris*que Semidiametrum è *Sole* visam non nisi quartam minuti primi partem vel quindecim secunda subtendere; *Mercurii*que semidiametrum, ad mediam ipsius à *Sole* distantiam, sub angulo decem tantum secundorum conspici; atque sub eodem etiam *Saturni* semidiametrum è *Sole* videri, *Jovis* autem Planetarum maximi semidiametrum non nisi tertiam minuti primi partem apud *Solem* subtendere. Unde, servatâ analogiâ, nonnullis è modernis Astronomis visum est, *Terræ* quoque semidiametrum è *Sole* conspectam, medio loco inter *Jovis* majorem & *Saturni* & *Mercurii* minorem angulum subtendere, *Veneris*que æqualem, nempe quindecim secundorum: adeoque *Solem* à *Terra* quatuordecim fere millibus semidiametrorum *Terræ* distare. Iisdem autem Authoribus, aliud argumentum paulo ampliavit hanc distantiam: quoniam enim *Lunæ* diameter paulo major est quartâ parte diametri *Terræ*, si Parallaxis *Solis* ponatur quindecim minutorum secundorum, fieret

Lunæ

Lunæ corpus corpore *Mercurii* majus, Planeta ſcil. ſecundarius primario major ; quod concinnitati Syſtematis mundani contrariari videretur. E contra vero *Venerem* inferiorem & Satellitio deſtitutam, majorem eſſe *Terrâ* noſtrâ ſuperiori & tam inſignem comitem nactâ, vix concedere videtur eadem concinnitas. Ut itaque medio loco incedamus, ponatur *Terræ* ſemidiameter è *Sole* viſa, ſeu quod idem eſt, *Solis* Parallaxis horizontalis, duodecim ſecundorum cum ſemiſſe: unde *Luna* minor erit *Mercurio* & *Terra Venere* major ; ac proveniet *Solis* a *Terra* diſtantia ſedecies mille cum quingentis *Terræ* ſemidiametris proxime. Huic autem diſtantiæ in præſentiarum aſſenſum præbeo, uſq; dum Experimento quod proponimus quanta ſit certius conſtet. Nec moror authoritatem quantumvis gravem eorum qui *Solem* ultra hos terminos in immenſum evehunt, freti obſervationibus vibrantis Penduli, determinandis his angulorum minutiis, uti videtur, haud ſatis fidis: ſaltem hâc methodo tentanti Parallaxis aliquando nulla, aliquando etiam negativa occurret ; hoc eſt diſtantia vel infinita fiet, vel infinito major : quod abſurdum. Et, ut verum fatear, minuta ſecunda vel etiam dena ſecunda inſtrumentis quantumvis affabre factis certo diſtinguere vix homini datum eſt ; atque adeo minime mirandum, ſi tantorum Artificum multos & ingenioſos conatus hactenus eluſerit rei ipſius maxima ſubtilitas.

Dum autem ante 40 fere annos, in Inſula *Sanctæ Helenæ*, ſyderum polum Auſtralem ambientium obſervationibus operam darem ; contigit mihi *Mercurium* ſub *Solis* diſco tranſeuntem omni adhibitâ diligentiâ obſervare: quodque mihi præter ſpem feliciter ſucceſſit, momentum quo *Mercurius* ingrediens *Solis* limbum interius contingere viſus eſt, pariterque momentum quo egrediens limbum Solis ſtrinxit, facto angulo contactûs interioris, Tubo optimo viginti quatuor pedum accuratiſſime obtinui. Unde pro comperto habui intervallum quo *Mercurius* totus intra *Solis* diſcum

discum tum temporis apparuit, etiam absque errore unius minuti secundi temporis: Nam filum luminis Solaris, inter limbum planetæ obscurum & *Solis* lucidum interceptum, quantumvis tenue in oculos incurrere visum est; & in ictu oculi, denticulus in limbo *Solis* a *Mercurio* ingrediente factus evanescere, uti ab egrediente factus quasi momento incipere. Hoc autem perspecto statim intellexi *Solis* Parallaxin ex hujusmodi observationibus rite concludi posse, si modo *Mercurius Terris* vicinior majorem haberet parallaxin à *Sole*; etenim hæc parallaxium differentia tantilla est, ut semper minor sit ipsâ Solari quam quærimus; proinde *Mercurius*, licet frequenter intra *Solem* videndus, huic nostro negotio vix satis aptus habebitur.

Restat itaque *Veneris* transitus per *Solis* discum, cujus parallaxis quadruplo fere major Solari, maxime sensibiles efficiet differentias, inter spatia temporis quibus *Venus Solem* perambulare videbitur, in diversis *Terræ* nostræ regionibus. Ex his autem differentiis debito modo observatis, dico determinari posse *Solis* parallaxin etiam intra scrupuli secundi exiguam partem. Neque alia instrumenta postulamus præter *Telescopia* & *Horologia* vulgaria sed bona: & in Observatoribus non nisi fides & diligentia, cum modica rerum Astronomicarum peritia desiderantur. Non enim opus est ut Latitudo Loci scrupulosè inquiratur, nec ut Horæ ipsæ respectu meridiani accurate determinentur: sufficit, Horologiis ad Cæli revolutiones probe correctis, si numerentur tempora à totali Ingressu *Veneris* infra discum *Solis*, ad principium Egressus ex eodem; cum scilicet primum incipiat Globus *Veneris* opacus limbum *Solis* lucidum attingere; quæ quidem momenta, propria experientia novi, ad ipsum secundum temporis minutum observari posse.

Ob leges autem motuum admodum arctas, rarissime intra *Solis* orbem conspicitur *Venus*, ac per plus quam centum & viginti annorum decursum, ne semel

quidem ibidem videbitur; nempe ab anno 1639. (cum præclaro Juveni *Horroxio* noſtro, eique primo & ſoli à rerum conditu, jucundiſſimum hoc ſpectaculum obtigit,) uſquè in annum 1761, quo juxta Theorias quas hactenus cœlo conformes experimur, Srella *Veneris* iterum ſubtercurret *Solem*, *Maii* 26. mane; * ita ut *Londini*, horâ fere ſextâ matutinâ in medio diſci Solaris expectanda ſit, nec niſi quatuor minutis centro *Solis* Auſtralior. Duratio autem hujus tranſitus erit octo fere Horarum, nempe à ſecunda uſque in decimam fere matutinam. Atque adeo ingreſſus minime *Anglis* conſpicuus erit: cum autem Sol tum temporis occupaturus ſit 16. *Geminorum* gradum, viginti tres ferme gradus in Boream declinans; per totam quaſi Zonam frigidam Septentrionalem inocciduus conſpicietur: ac proinde qui littus *Norwegiæ* incolunt ultra Urbem *Nidroſiam*, quam *Drontem* vocant, uſque ad Promontorium ejus *Boreale*, *Venerem Solis* diſcum ſubingredientem obſervare poterunt; ac fortaſſe *Scotis* Borealioribus & Inſulæ *Hetlandiæ*, olim *Thylen* dictæ, incolis, in oriente Sole ingreſſus ille conſpici poterit. Quo tempore vero *Venus Solis* centro proxima erit, *Sol* verticalis erit ſupra littora Borealia ſinus *Gangetici*, vel potius regni *Peguani*; ac proinde in Regionibus circumvicinis, cum *Sol* in ingreſſu *Veneris* quatuor fere horis diſtabit ad ortum, & in egreſſu totidem fere ad occaſum, accelerabitur motus apparens *Veneris* intra *Solem* duplo fere parallaxeos horizontalis *Veneris* à *Sole*; quia *Venus* tunc ab ortu in occaſum fertur retrogradè, interea dum oculus ad *Terræ* ſuperficiem poſitus in contrarias partes ab occaſu in ortum gyratur.

Poſitâ autem parallaxi *Solis*, uti diximus, duodecim ſecundorum cum ſemiſſe, erit parallaxis *Veneris* 43um ſecundorum; & ſublatâ parallaxi *Solis*, reſtabit ſaltem ſemiminutum pro parallaxi Horizontali *Veneris* à *Sole*, ac proinde dodrante ſaltem minuti promovebitur *Veneris* motus à parallaxi illa, interea dum *Solis* diſcum percurrit, in iis

ſcili-

* Vide *Phil. Tranſact.* No. 193.

ſcilicet Poli altitudinibus quæ Tropico vicinæ ſunt; atque adhuc amplius in vicinia Æquatoris. *Venus* autem tum temporis ſatis accurate quatuor minuta prima ſingulis horis intra *Solem* conficiet; ac propterea dodranti minuti undecim ſaltem temporis minuta prima competunt, quibus duratio *Eclipſeos* hujus *Venereæ* ob parallaxin contrahetur. Atque ex hac contractione ſolâ liceret de parallaxi quam quærimus tutò pronunciare, ſi modo darentur *Solis* diameter *Veneriſ*que Latitudo in minimis accuratæ; quas tamen ad computum poſtulare, in re tam ſubtili, haud integrum eſt.

Procuranda eſt igitur alia obſervatio, ſi fieri poſſit, in locis illis ubi medium *Solis* occupat *Venus* in ipſo Medinoctio; nempe ſub Meridiano priori oppoſito, *i. e.* ſex quaſi horis vel 90 gradibus *Londino* occidentaliore, & ubi *Venus* paulo ante occaſum *Solem* ſubintrat, paulo poſt ortum, exit; id quod fiet in dicto Meridiano, ſub altitudine Poli Borei quinquaginta ſex circiter graduum: hoc eſt, in eo Sinu qui *Hudſoni* dicitur, ad Portum ejus cui nomen *Nelſoni* inditum. In locis enim huic circumvicinis parallaxis *Veneris* durationem tranſitus protrahet, & ſex ſaltem temporis minutis longiorem efficiet; quia dum *Sol* ab occaſu in ortum ſub Polo tendere videtur, ea loca in diſco *Terræ*, motu contrario in occaſum ferri videbuntur, hoc eſt motu cum motu proprio *Veneris* conſpirante; proinde tardius moveri videbitur *Venus* intra *Solem*, ac cum diuturniore mora diſcum ejus pertranſire.

Si itaque in utroque loco hic tranſitus ab Artificibus idoneis contigerit debite obſervari, manifeſtum eſt totis ſeptendecim minutis longiorem futuram eſſe moram in portu *Nelſoni* obſervabilem, quam quæ apud *Indos* orientales expectanda eſt: nec multum refert an ad Fortalitium *Sancti Georgii* vulgo *Maderás* dictum, vel ad *Bencoulam* in litore occiduo Inſulæ *Sumatræ* prope æquatorem capiatur obſervatio, ſi *Anglis* tum temporis hæc ſtudia curæ fu-

 erint

erint. Si vero *Gallis* his rebus invigilare placuerit, non incommode apud *Poudechery* se sistet Observator in litore *Sinus Gangetici* occidentali, sub altitudine Poli duodecim fere graduum. *Batavis* autem celeberrimum *Bataviæ* suæ Emporium Observatorium huic negotio satis aptum ministrat, si modo illis etiam animus fuerit hac in parte cœlorum scientiam promovere. Ac sane vellem diversis in locis ejusdem Phænomeni observationes à pluribus institui, tum ad majorem adstruendam ex consensu fidem, tum ne Nubium interventu frustraretur singularis Spectator, eo spectaculo quod nescio an denuo visuri sunt hujus & subsequentis seculi Mortales; & à quo pendet Problematis nobilissimi & aliunde inaccessi solutio certa & adæquata. Curiosis igitur syderum scrutatoribus, quibus, nobis vita functis, hæc observanda reservantur, iterum iterumque commendamus ut, moniti hujus nostri memores, observationi peragendæ strenue totisque viribus incumbant; iisque fausta omnia exoptamus & vovemus, præprimis ne nubili cœli importuna obscuritate exoptatissimo spectaculo priventur; utque tandem Orbium cœlestium magnitudines intra arctiores limites coercitæ in eorum gloriam famamque sempiternam cedant.

Diximus autem hac ratione Solis Parallaxin intra quingentesimam sui partem investigari posse, id quod nonnullis mirum sine dubio videbitur. Veruntamen si in utroque è locis nuper designatis accurata habeatur observatio; jam monstravimus, totis septendecim minutis differre inter se durationes *Eclipseωn* harum *Venerearum*, ex Hypothesi scilicet quod Solis parallaxis fuerit duodecim cum dimidio minutorum secundorum. Quod si major vel minor reperiatur ex observatione hæc differentia, in eadem fere ratione major vel minor erit Solis parallaxis. Cumque 17 minuta prima temporis competant duodecim secundis cum dimidio parallaxeos Solaris; pro unoquoque parallaxeos minuto secundo, orietur differentia plusquam 80 secundorum

dorum minutorum temporis; adeoque si habeatur differentia hæc intra bina secunda vera & comprobata, intra quadragesimam partem unius secundi minuti constabit quanta sit Solis Parallaxis; ac proinde distantia ejus determinabitur intra quingentesimam sui partem, saltem si parallaxis non minor reperiatur eâ quam supposuimus: quadragies enim duodecim cum dimidio fiunt quingenti.

Hactenus Astronomice doctis satis superque rem indicasse mihi videor, quos etiam monitos velim, me in hoc argumento, Latitudinis Planetæ rationem non habuisse, tum ad vitandas calculi intricatioris molestias, conclusionem etiam minus evidentem reddituras; tum ob motum Nodorum *Veneris* nondum compertum, nec nisi ex hujusmodi corporalibus Planetæ cum *Sole* Conjunctionibus rite determinandum. Non enim conclusum est *Venerem* quatuor minuta infra *Solis* centrum transituram, nisi ex Hypothesi quod Planum Orbitæ *Veneris*, in Sphæra stellarum fixarum immobile, Nodos suos iisdem in locis habiturum sit, ubi anno 1639 inventi sunt. Quod si tramite Australiori transeat anno 1761, liquido patebit Nodos regredi; si vero Borealiori, progredi inter Fixas; idque in ratione $5\frac{1}{2}$ *min.* in centum annis *Julianis*, pro unoquoque minuto, quo via *Veneris* tum temporis plus vel minus distabit à *Solis* centro quam dictis quatuor minutis. Differentia autem inter durationes harum Eclipsium paulò minor fiet septendecim minutis, ob Latitudinem *Veneris* Australem; major vero futura, si, procedentibus Nodis, ad Boream centri *Solem* transierit.

In eorum autem gratiam, qui cum observandis syderibus oblectentur, nondum tamen integram Parallaxium doctrinam hauserint, libet Schemate simulque Calculo paulo accuratiore, rem plenius exponere.

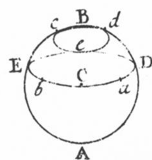
Ponamus igitur, anno 1761, *Maii* 25°. 17^{h}. $55'$. *Londini*, *Solem* occupaturum ♊ 15°. $37'$. ac proinde ad centrum ejus Eclipticam tendere in Boream angulo 6°. $10'$.

Veneris

Veneris autem visibilem intra *Solis* discum Viam tum temporis descendere in Austrum, facto angulo cum Ecliptica 8°. 28′: proinde via *Veneris* tendet parum in Austrum respectu æquatoris, intersecans declinationis parallelos angulo 2°. 18′. Ponamus etiam *Venerem* ad dictum tempus *Solis* centro proximam fore, ac ab eodem quatuor minutis distare ad Austrum; singulisque horis etiam quatuor minuta prima intra *Solem* motu retrogrado describere. Erit autem *Solis* Semidiameter 15′. 51″. proxime, *Veneris* vero 0′. 37″ ½. Ac supponamus, experimenti gratia, differentiam parallaxium Horizontalium *Veneris* & *Solis*, quam quærimus, 0′. 31″ esse, qualis ex supposita *Solis* Parallaxi 0′. 12″ ½ elicitur. Describatur itaque (*Fig.* II.) centro *C* circellus *A E B D*, cujus semidiameter sit 0′. 31″. discum Terræ repræsentans, & in eo Ellipses parallelorum 22 & 56 *grad.* Latitudinis Borealis, modo jam ad construendas Eclipses Solares ab Astronomis usitato, ut *D a b E*, *c d e*: sit autem *B C A* Meridianus in quo *Sol*; ad quem inclinetur recta *F H G* Viam *Veneris* designans angulo 2°. 18′. quæque distet à centro *C* 240 partibus qualium *B C* est 31; & de *C* cadat recta *C H* ipsi *F G* perpendicularis. Ac posito planeta in *H* ad 17 h. 55′, vel 5 h. 55′ mane, dividatur recta *F H G* in spatia Horaria III. IV, IV. V, V. VI, *&c.* ipsi *C H*, hoc est quatuor minutis æqualia. Fiat etiam recta *K L*, æqualis differentiæ apparentium Semidiametrorum *Solis* & *Veneris* sive 15′. 13″ ½. Et Circulus radio *K L*, centro vero quolibet puncto intra circellum Disci *Terræ* descriptus, occurret rectæ *F G* in puncto denotante quota hora *Londini* numerabitur, cum in eo *Terræ* superficiei loco, qui sumpto in disco puncto subjacet, *Venus* angulo contactus interioris *Solis* limbum continget. Ac si centro *C* radio *K L* descriptus circulus occurrat ipsi *F G* in punctis *F* & *G* erunt recte *F H*, *H G* = 14′. 41″, id quod percurrere videbitur Venus tribus horis cum 40 min. Cadet igitur

F in

Limbus Solis Or.
Figura Veneris
Solis Discum
intrantis.
III
Via
IV
visibilis
Veneris
V
in
O F M
K
differentia

ilis Veneris V *infra* VI *Solem* VII *Maij 26. 1761*

differentia Semidiam. Solis et Veneris. $3^h.\ 48'.\ \frac{3}{8}$

N° 348. Fig. II. pag. 462.

Limbus Solis Occ.

Figura Veneris exeuntis.

VII *Maij 26. 1761* VIII *Mane* IX

N G P

L

F in II^h. 15', *Londini*; *G* vero in IX^h 35' mane. Unde manifestum est quod, si Terræ magnitudo, ob immensam distantiam, quasi in punctum evanesceret; vel si motu diurno destituta *Solem* haberet eidem puncto *C* semper verticalem, Eclipseos hujus Mora integra per septem horas cum triente duraret. Verum Terrâ interea motu motui *Veneris* contrario gyratâ per 110 *grad.* Longitudinis suæ, ac proinde contractâ dictæ moræ duratione, puta 12 min. proveniet ea 7^h. 8'. proximè, sive 107 *grad.*

Jam in ipso Meridiano *Venus Solis* centro proxima erit ad Ostium orientale fluminis *Gangis*, ubi poli altitudo est 22 *grad.* circiter. Locus igitur ille utrinque æqualiter distabit à Sole, in momentis introitus & exitus planetæ, nempe 53° ½ *grad.* ut sunt puncta *a*, *b*, in parallelo majore *D a b E*. Erit autem Diameter *A B* ad distantiam *a b* ut quadratum Radii ad contentum sub Sinubus 53 ½ & 68° *grad.* hoc est, ut 1'. 02" ad 0'. 46". 13'''; ac calculo rite instituto (quem ne Lectori tædio sit, omittere præstat) invenio quod circulus centro *a* & radio *K L* descriptus occurret rectæ *F H*, in puncto *M*, ad II^h. 20'. 40"; centro vero *b* descriptus occurret ipsi *H G* in *N*, ad IX^h. 29' 22"; horis scilicet *Londini* numeratis; proinde tota *Venus* intra *Solem* conspicietur ad *Gangis* ripas, per 7^h. 8'. 42". Rectè igitur posuimus durationem fore 7^h. 8'; cum pars minuti hic nullius sit momenti.

Aptato autem calculo ad *Portum Nelsoni*, invenio, quod Sole jamjam occasuro, discum ejus subitura sit Venus; statim vero ab ortu ejus exitura ab eodem; Loco illo interea per Hemisphærium à Sole aversum de *c* ad *d* translato, motu motui *Veneris* conspirante. Mora igitur *Veneris* intra *Solem* diuturnior fiet ob Parallaxin, puta quatuor minutis; ut sit omnino 7^h. 24'. sive 111 *grad.* æquatoris. Cumque Latitudo Loci sit 56 *gr*, erit ut Quadratum Radii ad contentum sub Sinubus 55 ½ & 34 *grad* ita *A B* = 1', 02" ad *c d* = 28". 33 . Ac calculo rite peracto

racto constabit, circulum centro *c* radio *K L* descriptum rectæ *F H* occursurum in *O*, ad IIh. 12′ 45″, centro vero *d* descriptum ipsi *H G* in *P*, ad IXh. 36″. 37″. Quocirca duratio Moræ ad *Nelsoni* portum erit 7h. 23′. 52″; major scilicet quam ad ostia *Gangis* totis 15′. 10″ temporis. Quod si *Venus* absque Latitudine transierit, fiet dicta differentia 18′. 40″; Si vero quatuor minutis *Solis* centro fuerit Borealior, ad 21′. 40″ augebitur eadem differentia, multo major futura auctâ Planetæ Latitudine Borea.

Londini autem, ex prædictis Hypothesibus, consequitur *Venerem* jam tum infra *Solem* ingressam orituram; & ad 9h. 37′ mane, in Egressu *Solis* limbum interius contacturam; ac denique non nisi horâ 9h. 56′, orbem ejus integrum relicturam esse.

Iisdem etiam Hypothesibus constat *Venerem* extremum *Solis* limbum Boreum quasi centro suo stringere debere, Anno 1769, *Maii*, 23°. 11h. 00′, ita ut, ob Parallaxin, in Borealibus *Norwegiæ* partibus, tota intra *Solem* inocciduum apparere poterit: dum in litoribus *Peruviæ* & *Chili*, vix exiguo sui segmento cadentis *Solis* disco quasi inequitare videbitur; uti in Insulis *Moluccis* earumque viciniâ, oriente *Sole*. Quod si Nodi *Veneris* retrocedere reperiantur (ut ob nuperas quasdam observationes suspicio est) tum toto corpore intra orbem *Solis* ubique conspicua, maximâ harum Eclipseωn differentiâ argumentum Parallaxeos *Solaris* præbebit adhuc multo luculentius.

Quomodo autem ex observatis alicubi apud *Indos* Orientales, anno 1761, Ingressu & Egressu *Veneris*, & cum Exitu ejus apud Nos observabili collatis, eadem Parallaxis derivari poterit; aptando scilicet angulos Trianguli specie dati in trium Circulorum æqualium circumferentias, alia occasione docebitur.

F I N I S.